

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvcvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

6. De modo natuitatis, vtrum scilicet fueritnatus sine dolore matris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](#)

QVAEST. XXXV.

dum rationem personalitatis aeternae, duplicitate teneri potest. Primo reduplicatio, & unde conceditur rotum, ut pote imperit, quia antecedens non est nostrum, & est falsum, quia Christo conuenit esse filium hominis, non secundum ratione pertinacitatis aeternae, hoc est, non ex hoc quod est persona eterna. Sed,

pote teneri specificatius, & sic antecedens quidem est nostrum & verum, sed consequentia nihil vallet, quia procedit secundus primum sensum. Constat enim, quod omnia persona sua humana, sua diuina conuenient Christo secundum rationem personalitatis aeternae, si ly secundum, tenetur specificatius. Christus enim secundum suam personaliam est hic homo, & filius hominis, ut pater.

Ad quantum dubium de realitate filiationis temporalis in Christo, dicitur negando maiorem, qui oportet addere quod suppositum sit capax nouae filiationis realis: propter excellentiam, siquidem personalis Christi proutenit, quod non confutat in eo filiationis realis noua. Nec oportet fingere intellectum cooperantem filiationem realem, sed ad filiationem rationis non fingitur, sed neccesaria concurreat: cointellecta filatio ad maternitatem. Et cum dicatur, Si Maria genuit purum hominem, &c. ergo, negat sequela, quia in puro hoce fuisse persona capax filiationis realis, noua: in Christo autem licet aequa accepit naturam a matre, non tamen est eque subiectum filiationis, quia non est in Christo suppositum capax filiationis realis noua, ob defectum subiecti. Propter excellenter suppositum: ut enim in litera dicitur, omnia requirunt ad filiationem reali inveniuntur in Christo nostro, exceptio subiecto, quod quia persona est, & illa est Deus, ideo subiectum realis filiationis nouae esse non potest: cum quibus tam tene, quod Christus referatur ad matrem reali relatione causati ad causam, & similis ad simile, & sic de alijs relationibus realibus, quae non immediate sunt in supposito subiectu.

Ad sextum sic proceditur. Vnde Christus non fuerit natus sine dolore matris: sicut natus hoec subsecuta est ex pectore.

In responsione ad ultimum nota duo, primo, quod de unitate specifica, & non de unitate numerali est ferme in litera dicente,

In omnibus trahentibus natum est una relatio, non specifica diuer-

sati paternitatis & maternitatis, quia sunt diuersa ratione principia, contra ponitur unitas eadem ratione principiantum tra-

tum natum. Et veritas est, quod multi trahentes natum mul-

alis nativitatis, quia oportet naturam humanam aliqualiter esse subiecta filiationi, sicut est alii qualiter subiecta nativitati, cum enim Aethiops de albusluatione dicitur, oportet quod Aethiopis Deus sit albedinis subiectum. Naturam autem humana nullo modo per esse subiectu filiationis, quia haec relatio directe respicit personam.

Ad secundum dicendum, quod filatio aeterna non dependet a matre temporali: sed huic filiationi aeternae co-intelligitur quidam respectus temporalis dependentis a matre, secundum quam Christus dicitur filius matris.

Ad tertium dicendum, quod unum, & ens sequuntur, ut dicitur in 4 Met. * Et ideo sicut contingit, quod in uno extremorum relatio sit quoddam ens, in alio autem non sit ens, sed ratio tantum (sicut de scibili & scientia Philo, dicit in 5 Met. *) ita etiam contingit quod ex parte unius extremi est una relatio: ex parte autem alterius extremi sunt multae relationes. Sicut in hoibus ex parte parentum inueniuntur duplex relatio, una paternitatis, & alia maternitatis, que sunt specie differentes, propter hoc quod alia ratione pater, & alia mater est generationis principium. Si vero essent plures eadem ratione, pricipium unius actionis (puta cum multis simul trahant natum) in omnibus esset una, & eadem relatio. Ex parte autem prolixi, est una sola filiatione secundum rem, sed duplex secundum rationem, inquantum correspondet utriusque relationi parentum, secundum duos respectus intellectus. Et sic etiam quantum ad aliquid in Christo est una tantum filiatione realis, quae respicit patrem aeternum: est tamen ibi aliud respectus temporalis, qui respicit matrem temporalem.

ARTICULUS VI.
Vtrum Christus fuerit natus sine dolore matris.

lib. 4. cap. 3.
tom. 3.

lib. 5. Met. te.
so. to. 3.

2. 2. qd. 164.
2. 2. ad 3.

ARTIC. VI.

Actionibus, vnum passum natum trahunt: quilibet enim sua propria actione concurreat. Et properea multis relationibus solo modo differentibus referuntur ad natum, quae trahuntur: qui libet enim sua propria relatione consequente ad propriam actionem referuntur, quamvis natum, quia uno numero mouuntur, vna relatione numerata ad omnes trahentes referuntur. Nota secundo, quod filios singulorum hominum dicitur una secundum re, & duplex secundum rationem, secundum duos respectus intellectus in hoc sensu, quod secundum re est multiplicem secundum rationem, puta ut visibilis, ut terminativa alteratio, ut extremitas perspicui, &c. ita filio Socratis, est una res respectiva, & multiplex secundum multas rationes respectivas, ita quod intellectus non facit in illa filiatione respectum ad partem, sed facit distinctionem rationis in illo una respectu secundum re, dum co-intelligit ille ut respicit patrem & iterum ut responderet matrem.

Go primorum parentum secundum illud Gen. 2. Quocumque comederetis ex eo, morte moriemini) ita etiam dolores, secundum illud Gen. 3. In dolore paries filios: sed Christus mortem subire voluit, ergo videtur quod pari ratione eius partus esse debuerit cum dolore.

Propter. Finis proportionat principio: sed finis vita Christi fuit cum dolore, secundum illud Isa. 53. Vere dolores nostros ipse tulit, ergo videtur quod etiam in sua nativitate fuit dolor partus.

Hoc protinus. In libro de ortu Saluatoris narratur, quod ad Christi nativitatem obstetrices occurrerunt, quod uident esse necessarie patienti propter dolor partus. ergo videtur quod beata Virgo pepererit cum dolore.

Sed contra est, quod Augustinus dicit in Sermonе de Nativitate, allocutus Virgine matre. Nec in concione ptione, inquit, iuera es sine pudore, nec in partu inueta es cum dolore.

Responsio. Dicendum, quod dolor patientis causatur ex aperiione matutini, quod proles egreditur. Dicitur est autem supra, quod Christus est egressus ex clauso vtero matris: & sic nulla violencia apertio measurauit ibi fuit, & pp hoc, in illo partu nulus fuit dolor, sicut nec aliqua corruptio: sed fuit ibi maxima incunditas, ex hoc, quod homo Deus creatus in mundum secundum illud Isa. 35. Germinans germinabit sicut lumen, & exultabit latabunda & laudans.

Ad primum ergo dicendum, quod dolor partus consequitur in muliere compositionem virilem. Unde Gen. 3, postquam dictum est, In dolore paries, subdit, Et sub utriusque testate eris: sed sicut dicit Augustinus in sermone de Assumptione beatae Virginis, ab hac sententia excipitur virgo mater Dei, quia sine peccato colluione & sine uirilis admissionis detrimento Christum suscepit, sine dolore genuit, & sine integratis violatione, pudore uirginis integra permanebat. Christus autem morte suscepit spontanea voluntate, ut per nos satisfaceret, non

tertium, aduerte quod Euangelista tres actus beatae Virginis in partu dicit, quod peperit, inuoluit pannis, reclinavit in praesepio. Et ex primo quidem docet letum infantem per generalia membra, & non per os, aut quacumque aliam partem corporis matrem egreditur: parere naque est per naturalia generationis membra problema. Ex secundo vero, quod ipsa mater suscepit nascientem ex se infantem: ex hoc enim quod ipsa extremitas partur & inuoluerit exercitare dicitur, sicut excluditur obstetricium obsequium.

Tertius clarus est.

In corpore

duae sunt coelationes, prima est Chri-

stus est natus sine dolore matris, probat, Chri-

stus est egredi-

mus ex clauso vtero

matris, ergo nulla

apertio measurauit

violencia ibi fuit: ter-

go in illo partu nul-

lus fuit dolor.

Prima consequentia pa-

tit, secunda vero pa-

batur, quia dolor

patientis causa ex

apertione measurauit, per quos proles co-

reditur. Et confirmatur conclusio est. In illo par-

tu fuit maxima in-

cunditas. Probatur

dupliciter, primo ra-

tione, quia hunc Deus

natus est in mundo, se-

cundo auctoritate

II. 35. oīa clara sit.

In responsione ad

principio, prius his ten-

et inter-

garat, & la-

beatur top-

sequunt ad matris solitaria, ita excludit ad prolis sui cœpiōne, & reliquos actus intermedios ut sunt ablatione, & alia quae solent fieri. Rationabile autem est, ut miliebam partum angelica ministeria fuerint, ita ut Angelum ministerio, & natus filius, quā pueris mater omnia, quae erant in sua innocentia opportuna fuisse, quae non ex peccato, sed ex natura sunt, habuerint quām aliud modū pura, absque admixtione mundanam &c. quāmvis a ratione remotum non sciamat ipsa edocere Angelis, omnino perficerit. Primum tamen ratio nobis videatur, ut manus virginēa ab humero obscurans ferentur imminentes, & mens ipsius ad tantū gaudii finis magis vnitā est, & cū omnia expedientur, & Iohannes fides tam cī-
to, tam munde, tam
cōsilio & expedire cōmentis
mentis evanescit,
& infantum editum,
implerū esse experientur,
qua quod in ea natum est, de
spiritu sancto est, &
cum expedita ma-
tre adoraret natum
monū dominum.
Et licet publica mi-
racula ab infante fies-
tione debuerint, ne
phantasma putare-
tur illius humanitas, secreta tamen
qua ab hac suscipio-
nē alieni sunt, non
dederit ipsum effe-
fice ad Virginis
matris obsequia, vt
suis sit semper
omnium dispositio a
divina procedens ap-
petientia.

*Super Questionis trigeminique Ar-
ticulum sextum.*

T **I**n corpore vna conclusio. Christus in Bethleem nasci voluit. Proba- turque dupliciter, pri- mo ad literam, secun-

do mystice. Ad hanc hic, quod Autor reddit rationem ex parte loci voluit, quare Christus voluerit nasci ibi, quae ratio est et ratio, quare propheta fecerit se ibi na- sciturum, & prope-

quasi ex necessitate illius suae, A

Ad SECUNDVM dicendum, q̄ sicut Ch̄s moriendo destruxit mortē nostram, ita suo dolore nos a doloribus liberavit: & iō mori uoluit cū dolore, sed dolor parientis matris non pertinebat ad Ch̄s, qui p̄ peccatis nostris satisfacere veniebat. & ideo non oportuit, q̄ mater eius parceret cum dolore.

Ad TERTIUM dicēdū, q̄ Luc. 2. dī, q̄ beata Virgo ipsum puerum, quē pepererat, pannis inuoluti, & posuit in præsēpīo. Et ex hoc ostenditur narratio illius libri, q̄ est apocryphus, esse falsa. Vnde Hierony. dicit contra Eluidum: Nulla ibi obsterix, nulla multicularum sedulitas intercessit: & mater & obsterix fuit. Pannis, inquit, inuoluit infantē, & posuit in præsēpīo: quæ sententia apocryphorum delira- menta conuincit.

ARTICVLVS VII.
Vtrum Christus debuerit in Bethleem nasci.

AD SEPTIMVM sic procedi-
tur. Vr̄ q̄ Christus non de-
buerit in Bethleem nasci. Dī. n.
Isa. 2. De Sion exhibit lex, & verbū
Domini de Hierusalem: sed Chri-
stus est uerbum Dei. ergo
de Hierusalem debuit prodire
in mundum.

¶ 2 Pr̄. Matth. 2. dī scriptum
esse de Christo, q̄ Nazarenus vo-
cabitur, quod sumitur ex eo qđ
scribitur Isa. 11. Flos de radice
eius ascendet. Nazareth enim
flos interpretatur: sed maxime
aliquis denominatur a loco suæ
natuitatis. ergo v̄ q̄ in Nazar-
eth nasci debuerit, ubi etiam
sunt conceptus & nutritus.

¶ 3 Pr̄. Ad hoc dominus natu-
sus est in mundo, ut ueritatis fi-
dem annuntiaret, secundum illud Ioan. 18. In hoc natus sum,
& ad hoc vniuersi in mundum, ut te-
stimoniū perhibeam veritati:
sed hoc facilius fieri potuisset, si
natus fuisset in ciuitate Roma-
na, quæ tunc dominatum orbis
habebat. Vnde et Paulus Romani
scribens dicit Roman. 1. Fides
vestra annuntiatur in vniuerso
mundo. ergo videretur, quod non
debuerit in Bethleem nasci.

SED CONTRA est, quod dici-
tur Michaez. 5. Et tu Bethleem
Ephrata, parvulus es in millibus
Iuda, ex temihi egredietur, qui
sit dominator in Israel.

RESPON. Dicendum, q̄ Christus in Bethleem nasci voluit du-
pli ratione. Primo quidem, q̄a
factus est ex semine David fm
carnem, vt dī Roma. 1. Cui etiā
facta fuerat re promissio specialis
de Christo, fī illud 2. Reg. 23.
Dixit vir cui constitutum est de
Ch̄o Dei Iacob. & ideo in Bet-
leem, de qua natus fuit David, na-
scivolt, vt ex ipso loco natui-
tatis, promissio ei facta implera-
ostenderetur, & hoc designat Euā
gelista dicens, Eo q̄ effet de do-
mo & familia David. Secundo,
q̄a (vt Greg. dicit in Hom.) Bet-
leem domus panis interpretat.
Ipse aut̄ Ch̄s est q̄ ait, Ego sum
panis viuus, q̄ de celo descendī.

AD PRIMVM ergo dicēdū, q̄ sicut David i Bethleem natus est,

ita et Hierusalē elegit, vt in ea se-
dē regni cōstitueret, & tēplum
Dei ibi edificaret, & sic Hierusa-
lē elegit, vt effet ciuitas simul re-
galis & sacerdotalis. Sacerdotiū
aut̄ Christi & eius regnū, p̄cipue

consumatū est in eius passione:
& ideo cōuenienter Bethleem ele-
git natuitati, Hierusalē vero pas-
sione. Similiter est p̄ hoc homi-
nū gloriā cōfutauit, qui glorian-
tur de hoc, q̄ ex ciuitatibus no-
bilibus originē ducūt, in quibus
etia p̄cipue volunt honorari.
Christus aut̄ econuerso, in ciu-
itate ignobili nasci voluit, & in ci-
uitate nobili pati opprobrium.

AD SECUNDVM dicendum, q̄ Christus florere voluit secundum virtuosam conuersationē, non secundum carnis originem.
& ideo in ciuitate Nazareth edu-
cari voluit & nutriti, in Bethleem
autem voluit quasi peregrina-
sei: quia, ut Greg. * dicit, per hu-
manitatem quam afflūperat, quasi
in alieno nascebatur: non
secundum potestatem, sed secundum
naturam. Et etiam (vt Bed-
ford dicit) in diuersorio loco ege-
bat, ut nobis multas mansiones
in domo Patris sui præpararet.

AD TERTIUM dicēdū, q̄ si-
cuit dī in quodā sermone Ephē-
sini cōcili. Si maximā Romā cle-
gisset ciuitatē, pp̄ potētia ciuitū
mutationē orbis terrarū puta-
rent, si filius fuisset Imperatoris,
potestati vtilitatē ascriberet: sed
vt diuinitas cognosceretur orbē
transformasse terrarū, pauperiu-
lam elegit matrē, & paupertorē
patriam. Elegit autem Deus infir-
ma mundi, vt confundat fortia,
sicut dicitur 1. ad Corinth. 1. Et
ideo, vt suam potestatē magis

rea non afferatur in
litera ratio ex parte
prophetarū implēda.

* In responſione ad
secundū, nota quod
ad literam ideo in-
dineriorū nasci ele-
git Christus, ut sa-
cramentum virginēi
partus occultum ab-
que matris confan-
guinacrumque nota
maneat. Si enim in
ciuitate peperisset,
oportuisset obser-
vare & con-
sanguineas, & sic aut
virginitas matris fu-
set manifestata, aut
reprehēta matris fu-
set, quod non voca-
set, immo forores
eius obseruicem ēt
ad invitam mārem
conuocassent.

Nec obstar quod in
Bethleem natus di-
citur, quoniam Bet-
leem appellatione
veniunt etiam subur-
banā domus. In cu-
mī signum Herodes
audio quod in Bet-
leem nasceretur,
iussit occidi in Bet-
leem, & in omnibus
fiubis eius in-
fantes, intelligens
per locum natuitatis
Christi, totum in-
fra fines Bethleem.
Sicut ergo omnia
diuina dīposuit fa-
pientia, cum nasci in
diuersorio elegit.

¶ nullius cura uel incu-
ria cōfusus, ubi & a Magis
adorandus erat ab-
que arbitriis ciuibis,
sic ilicet admirantibus
eorsū ingressum, ab-
que inde in domū
Ioseph, ppter quod
diuersorū hoc, nō
intra ciuitatem, sed
extra uidetur fu-
isse, vi ipsius diuerso-
riū nomen sonat, nam
si inuitus fuisset, po-
tuissest Herodū tē-
ficiari multi, qua Ma-
gi in Bethleem in-
gressi essent &c. sed
ubi per viam in di-
uersorio domo cele-
brata est adoratio:
lauit ipsa adora-
tio.

* In responſione ad
tertiū, nota quod
ipse Christus Rōmā
caput Ecclesie fuit
statuit, non solum ra-
tione commoni, quia
facta Apostolorū
sunt facta Christi.
Iuxta illud, sine me-
nib[us] poterit facere,
sed quia uolent Pe-
tro ex Roma rece-
dere, sicut olim ex
Antiochia receſſerat,
ipse Christus ob-
uiavit.

*Homil. 8. in
euang. non
pri. a pri.*

*Homil. 8. in
euang. non
re-
mote a pri.*

*Capitu. 2. in
Luc. super
illud, Et re-
clinauit eū
in præsēpīo,
est cap. 5. e
dicendum or-
di. Bed. 10. 2.*